CflLffl VicToriei

BucURfŞTÎUL inTfrbfLic

InTfPbfLLUM bucflflPfST

Victoria Avenue

Descrierea CIP a Bibliotecii Na]ionale a României Tudor, Octavian
Bucure[tiul Interbelic – Calea Victoriei
text: Tudor Octavian;
ed.: Ovidiu Morar. – Bucure[ti:
Noi Media Print, 2006
ISBN: 973-7959-44-2

I. Morar, Ovidiu (ed.)

CflLtfl Victoriei

bUCUPfSTiUL inTfPbfLiC

InTfPbfLLUM Bucharest

Victopifl Avenue

media print

CALÍA VicTorifi

După ce începi să cunoşti lumea, descoperi că metropolele, oricât de întinse şi de rafinate în arhitectură ar fi ele, au, în buricele lor, o Stradă Mare. Multe Străzi Mari nu-şi mai păstrează numele dintâi, pentru că primarii şi administraţiile, indiferent de regimul politic, de tradiţie, de mersul vremurilor, aici îşi măsoară vanităţile, la numele bulevardelor „din centru”.

La începuturi Calea Victoriei a fost o Uliţă Mare spre Sărindar, unită, cum ar zice poetul, „în cuget şi-n simţiri”, după izbânda în războiul de la 1878, cu Drumul Braşovului. Cum se întâmplă adesea, cu toate cuvintele intens frecventate, acestea îşi pierd înţelesurile de bază, dar se încarcă de sensuri noi. Devin un fel de sipete în care toată lumea adună valori afective. Românii, chiar şi aceia care n-au călcat-o niciodată, ţin cu Calea Victoriei o legătură sentimentală. Nu trebuie să realizezi importanţa unui lucru, ca să-l iubeşti şi să-l iei de simbol, de purtător de interese. Toată românimea are un oarece interes în Calea Victoriei, deşi puţini sunt pregătiţi să-l definească. Destui sunt cei – dacă nu cumva majoritatea – care nu ştiu şi nici măcar nu-şi pun problema cărei Victorii îi e închinată Calea. În nici un caz „victoriei asupra fascismului” sau „victoriei socialismului la oraşe şi sate”. Trebuie – gândeşte cetăţeanul – să fie vorba de o mare Victorie Naţională, dacă nu cumva de o sumă de Victorii, de Victoria că, uite, Bucureştiul era doar un târg amărât, până nu demult, până acum două veacuri, iar azi e în rând cu mari metropole.

Numele străzii nu mai are nimic eroic. Nu poţi însă să vii în Bucureşti şi să nu faci câţiva paşi pe Calea Victoriei. La fel cum nu poţi spune că ai fost la Paris, dacă n-ai mirosit niţel aerul de pe Champs Elysees; la New York, dacă n-ai traversat măcar Fifth Avenue; la Moscova, dacă nu te-ai preumblat pe Arbatskaia... Calea Victoriei e un fapt unic de personalitate urbană subînţeleasă: aşa ar fi arătat tot Bucureştiul, dacă am fi putut, dacă ne-ar fi dat mâna, dacă constructorii lui ar fi fost suficient de luminaţi, ca să facă din Calea Victoriei o unitate de măsură a calităţii de oraş. Mai multe Căi ale Victoriei în Capitală ne-ar fi deprins desigur să o cinstim mai mult pe prima.

Tudor Octavian

VicTOPifl flvfnuf

If you have traveled the world some you must be certainly aware by now that, no matter how spread out and architecturally refined, right at their core metropolises feature, without fail, one High Street. Many of these "High Streets” are no longer called thus because mayors and administrations, irrespective of political system, of tradition and developments, compete with each other în baptizing as many principal streets as possible.

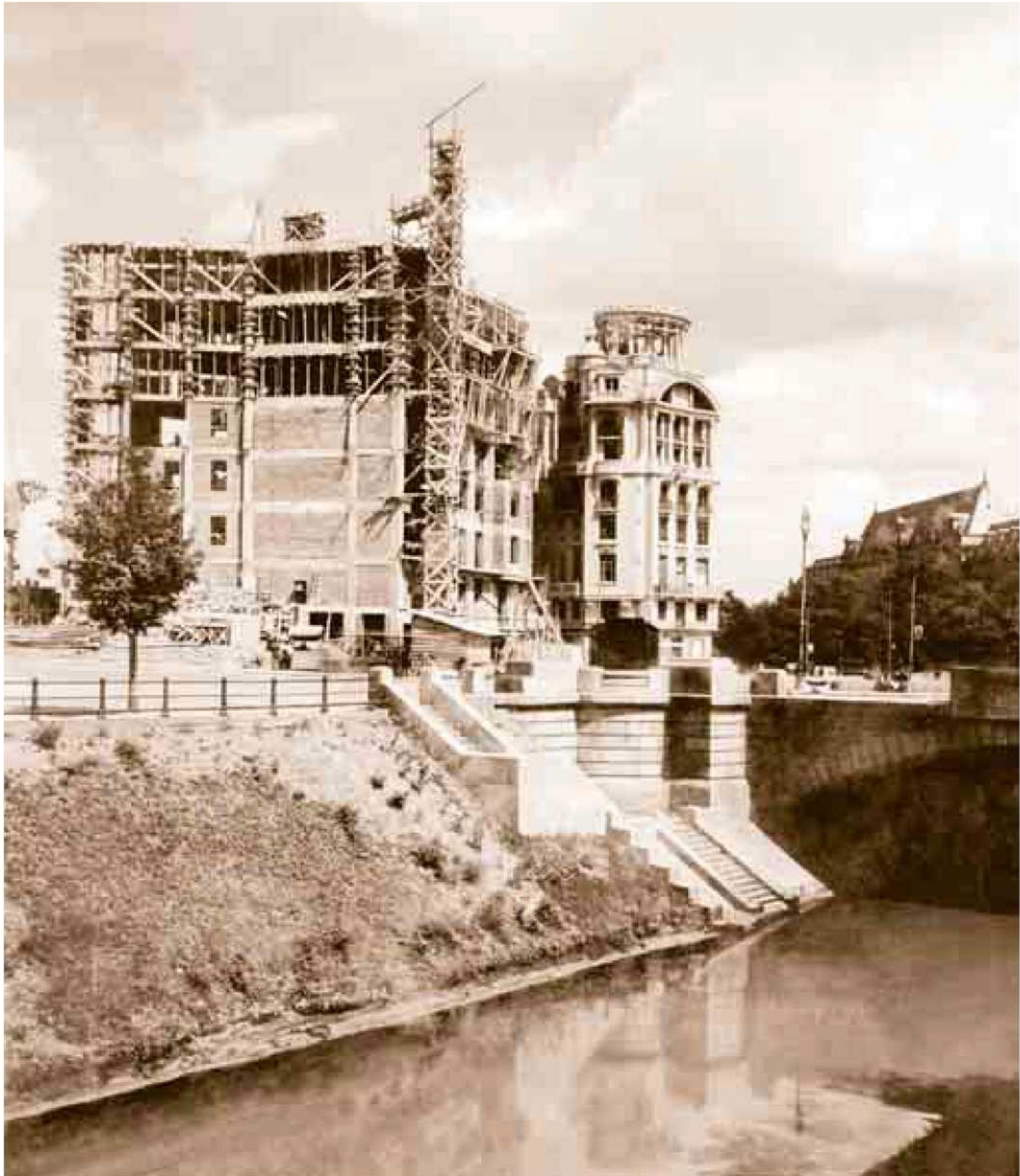
At first, Victoriei (Victory) Road was just a High Lane giving to Sarindar; then, following the victorious war of 1878, it came to be joined to Brasov Road, "sentimentally and rationally", în poetic parlance. All frequently used words often lose their basic meaning and acquire new ones. They become a sort of hope chest where everybody treasures affective assets. Romanians, even those who have never walked it, have a sentimental liaison with Victoria Avenue. You need not realize the importance of such a thing în order to love the street and take it as a symbol, a bearer of interests. All the Romanians have some interest în Victoria Avenue, although few can readily point it out. There are numerous people – if not all – who ignore or do not even ask themselves to what "victory" the Road was dedicated. În no way to "the victory against fascism", or to "the victory of socialism în towns and villages". The name must be about "a national victory", any citizen will think. Or perhaps it implies several "victories". After all, two centuries ago Bucharest was a pitiable burg, and today it has become a big metropolis.

There is nothing heroic about the street's appellation. Yet one cannot come to Bucharest and not stroll down Victoria Avenue. Just as you cannot say that you have been to Paris if you have not trotted a little down Champs Elysees, to New York if you have not stepped on Fifth Avenue, or to Moscow if you have not promenaded down Arbatskaia Street... Victoria Avenue is a unique fact of self-understood urban personality. That's how the whole of Bucharest would have looked like if we could have afforded it, if its builders had been sufficiently enlightened to turn this road into a yardstick of urban quality. Several Victoria Avenues în Bucharest would have certainly accustomed us to paying a more heartfelt homage to the namesake.

Tudor Octavian

Pia]a Senatului, blocul Adriatica în construc]ie

Senate Plaza, the Adriatica Building under construction

Cortegiu religios de Bobotează în frunte cu Regele Carol al II-lea şi Mihai, Mare Voievod de Alba- Iulia.

Religious procession on Epiphany Day, headed by King Carol II and Mihai, Great Voivode of Alba Iulia

Piaţa Senatului înainte de sistematizare

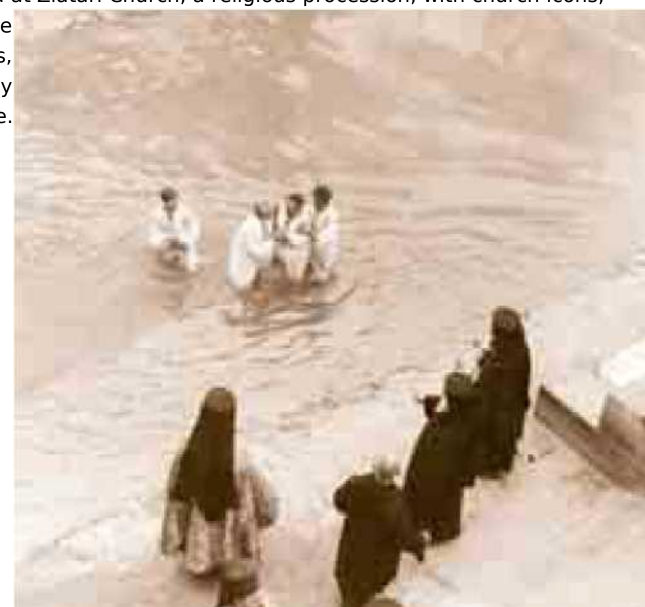
Senate Plaza before the city development works

În fiecare an pe 6 ianuarie, de Bobotează, după marea slujbă de sfinţirea apelor, oficiată la biserica Zlătari, un cortegiu religios – cu icoanele bisericii, Regele şi Patriarhul – parcurgea pe jos Calea Victoriei până la Dâmboviţa. Pe malul râului, Regele primea o cruce din mâna Patriarhului şi o arunca, cu un gest simbolic, în apă pentru a fi pescuită de unul dintre credincioşi, anume pregătiţi pentru aceasta.

Every year, on Epiphany Day (January 6), after the big service consecrating the waters, held at Zlatari Church, a religious procession, with church icons, also featuring the King and the Patriarch, would cross on foot Victoria Avenue down to the Dambovita. On the bank of the river, the King received a cross from the Patriarch's hands, and symbolically threw it into the water, to be fished out by one of the faithful specially prepared to take a plunge.

Piaţa Senatului,
Adriatica

Senate Plaza,
Adriatica Building

Piaţa Senatului,
vedere spre
Palatul de Justiţie

Senate Plaza,
view to the
Palace of Justice

parterul blocului

ground floor of the

Piaţa Senatului, vedere spre Cheiul Dâmboviţei

Senate Plaza, view to the banks of the Dambovita

Piaţa Senatului, vedere spre Calea Victoriei

Senate Plaza, view to Victoria Avenue

În Piaţa Senatului (astăzi Piaţa Naţiunile Unite), chiar din capătul străzii, pe dreapta, se observă palatele societăţilor de asigurare „Adriatica" şi „Agricola- Fonciera", opere ale celebrului arhitect Petre Antonescu, care marchează prin stil şi impozanţă, caracterul general al clădirilor perioadei interbelice din centrul oraşului.

În the Senate Plaza (today Natiunile Unite Plaza), right at the end of the street, on the right, one can observe the buildings of the "Adriatica" Insurance Company and "Agricola-Fonciera", designed by the famous architect Petre Antonescu. By their style and imposing looks they struck an essential note among the inter-war constructions downtown Bucharest.

Palatul Casei de Depuneri, Consemnaţlunl şl Economie a fost realizat în stil eclectic francez de arhitectul Paul Gottereau, în perioada 1896-1900, pe locul vechii biserici Sf.Ioan cel Mare, reconstruită de Constantin Brâncoveanu şi dărâmată în 1875. Edificiul se impune şi astăzi prin intrarea sa monumentală şi cele cinci cupole.

The Palace of the Savings House is the creation of architect Paul Gottereau. Erected în French eclectic style between 1896 and 1900, it stands on the place of the old St. John the Great Church, reconstructed by Prince Constantin Brancoveanu, and pulled down în 1875. The edifice has preserved to this day a monumental air thanks to its imposing entrance and five domes.

Casa de Depuneri, Consemnatiuni şi Economie, Hôtel de France, Galeriile Lafayette

The Savings House, Hôtel de France, Lafayette Galleries

Casa de Depuneri, Consemnaţiuni şi Economie şi Palatul Poştelor – vedere aeriană

The Savings House and the Post Palace – bird's eye view

Casa de Depuneri şi Consemnaţiuni, Hotel de France

The Savings House, Hotel de France

Incendiu în vecinătatea

Casei de Depuneri, Consemnaţiuni şi Economie

Fire close to the Savings House

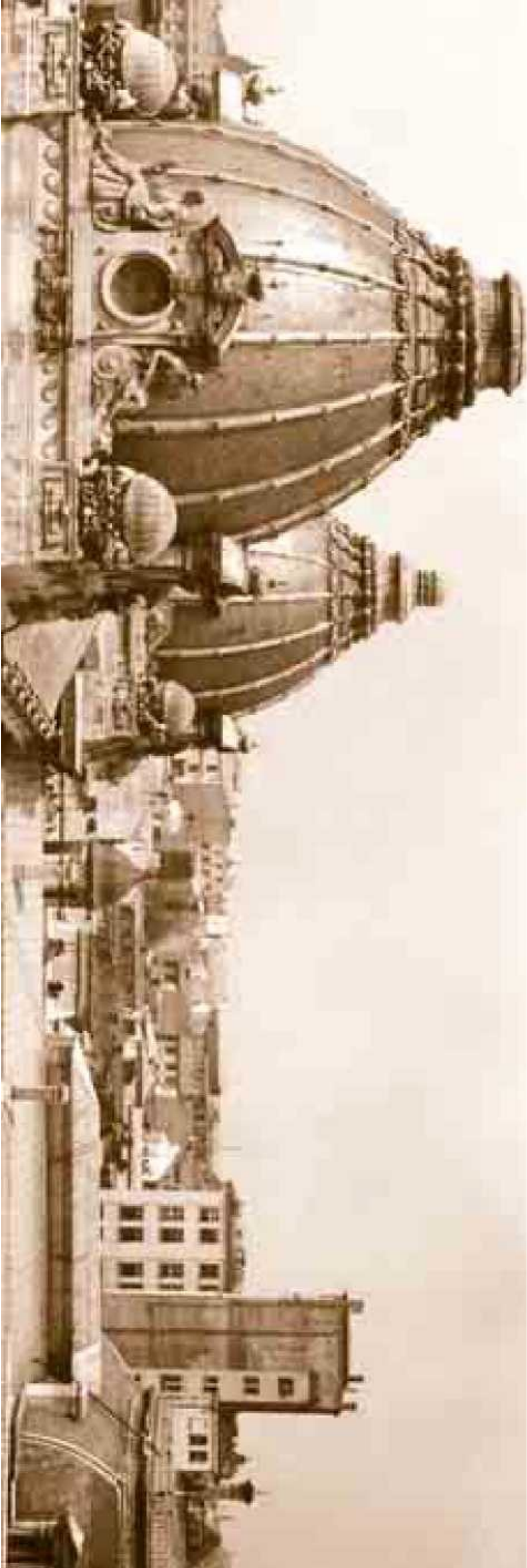
Casa de Depuneri, Consemnaţiuni şi Economie şi ale Palatului Poştelor, vedere de pe blocul Adriatica

The domes of the Savings House and of the Post Palace, view from the Adriatica Building

Palatul Poştelor de odinioară, ce adăposteşte astăzi Muzeul Naţional de Istorie al României, a fost construit în perioada anilor 1900, după planurile arhitectului Alexandru S'vulescu, pe locul faimosului han al lui Constantin Vodă. Faţada lui monumentală, în cel mai expresiv stil neo-clasic, precedată de un portic larg, format din 10 coloane de ordin doric, aminteşte de arhitectura palatului poştelor din Geneva.

The former Post Palace that houses today Romania's National Museum of History was erected around 1900, according to the designs of Alexandru Savulescu, on the spot of Prince Constantin's famed inn. Its monumental facade în a most expressive neo-classical style is preceded by a wide portico made up of ten Doric columns, and reminds of the architecture of the Post Palace în Geneva.

Palatul Poştelor, intersec]ia cu strada Carol

The Post Palace, intersection with Carol Street

Biserica Zlătari, vedere dinspre Casa de Depuneri, Consemnaţiuni şi Economie

Zlatari Church, view from the Savings House

Biserica Stavropoleos, secolul al XVIII-lea

Stavropoleos Church, the 18th

Astăzi numele bisericii Zlătari (reconstruită în 1903) nu ne mai spune nimic, dar odinioară le amintea bucureştenilor că pe locul unde a fost înălţată sălăşluiau zlătarii – ţigani nomazi, aurari, renumiţi în epocă.

Today, the name of Zlatari church (rebuilt în 1903) does no longer have a meaning, but în the old days, it reminded the people of Bucharest that on the place where the church was built, nomad Romany, goldsmiths famous în their times had had their dwellings.

Biserica Zlătari

Zlatari Church

Hanul Zlătari

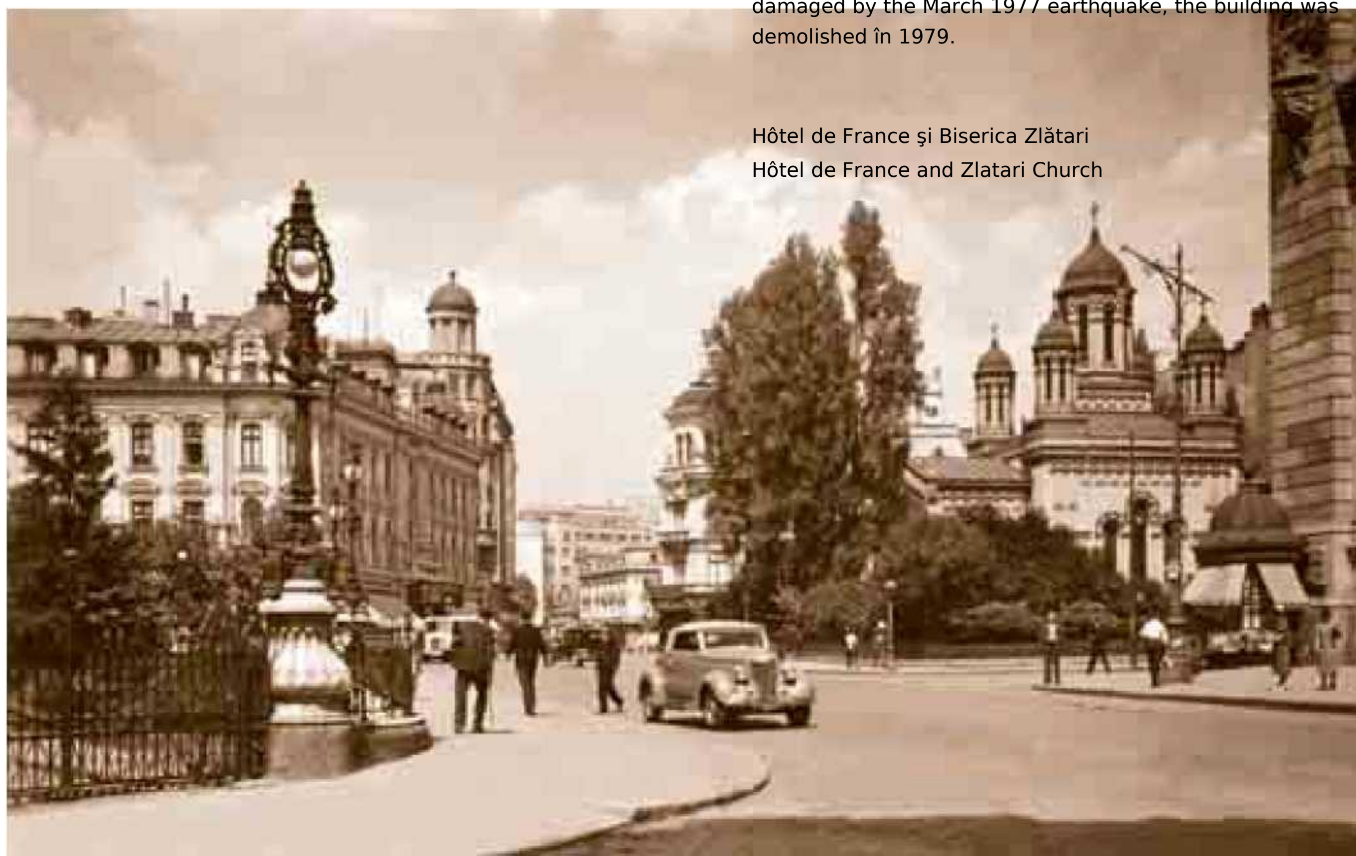
Zlatari Inn

Hôtel de France sau Grand Hôtel Lafayette, cum era cunoscut, a fost reconstruit în 1881 de arhitectul Ioan I. Rosnovanu, pe locul fostului han Damari. În perioada interbelică, aici se afla berăria Vârful cu Dor. Grav avariată de cutremurul din martie 1977, clădirea a fost demolată în 1979.

În 1881, architect Ioan I. Rosnovanu constructed the Hôtel de France or Grand Hôtel Lafayette, as it was known, on the spot of the former Damari Inn. În the inter-war period the Varful cu Dor Beer House stood în this place. Seriously damaged by the March 1977 earthquake, the building was demolished în 1979.

Hôtel de France şi Biserica Zlătari

Hôtel de France and Zlatari Church

Calea Victoriei \n dreptul Palatului Po[telor

Victoria Avenue, the Post Palace

Patriarhul Miron Cristea, istoricul Nicolae Iorga şi Regele Carol al II-lea în fruntea cortegiului religios de Bobotează

Patriarch Miron Cristea, historian and politician Nicolae Iorga, and King Carol II heading an Epiphany Day procession

Paradă militară într-o zi de sărbătoare

Military parade on a festive day

Librăria Socec pe locul căreia se vor clădi Galeriile Lafayette

Socec Bookstore, replaced later by the Lafayette Galleries

Hôtel de France

Hôtel de France

Blockhaus construit pe amplasamentul Legaţiei Ruse

Blockhouse erected în the place of the Russian Legation

Renumitul Palat domnesc ridicat în 1678 de Şerban Cantacuzino, a fost cumpărat de Miloş Obrenovici, Principele Serbiei. Transformat şi refăcut aproape în întregime, va deveni Legaţia Rusiei prin donaţia principelui. Lăsat un timp în părăsire, a fost vândut de proprietar – statul sovietic, fiind demolat în vara anului 1936.

Milos Obrenovic, Prince of Serbia bought the renowned palace built în 1678 by Serban Cantacuzino. Transformed and remade almost entirely, the building would become the Russian legation by donation of the prince. For a while derelict, it was sold by its owner, the Soviet state, and finally demolished în the summer of 1936.

Legaţia Rus'

The Russian

Legation

Piaţa Cercului Militar, vedere nocturnă

The Military Club Plaza, night view

Monumentala construcţie a Cercul Militar a fost realizată în stil neoclasic eclectic, având o larg' perspectiv' spre platoul dintre Bulevardul Elisabeta şi strada Constantin Mille. Ridicat în 1912, dup' planurile arhitecţilor Dimitrie Maimarolu, Victor Ştef'nescu şi Ernest Doneaud, pe locul bisericii S'rindar, edificiul p'streaz' bogate influenţe italiene.

The monumental construction of the Military Club, în eclectic neoclassic style, boasts a wide prospect to the plateau between Elisabeta Boulevard and Constantin Mille Street. Put up în 1912 on the designs of architects Dimitrie Maimorolu, Victor Stefanescu and Ernest Doneaud on the spot of the former Sarindar Church, the edifice features rich Italian touches.

Piaţa Sărindar în jurul anului 1900. În spatele acesteia se va construi mai târziu Cercul Militar.

Sarindar Plaza around 1900. Behind it, the Military Club, constructed later.

Cercul Militar la intersecţia cu bulevardul Elisabeta

The Military Club, at the intersection with Elisabeta Boulevard

Cercul Militar, vedere nocturnă

The Military Club, night view

Cercul Militar, Intersecţia cu bulevardul
Elisabeta şi bulevardul Carol

The Military Club, intersection with Elisabeta Boulevard and Carol Boulevard

Calea Victoriei între Casa Capşa şi Palatul Telefoanelor, vedere aeriană

Victoria Avenue going to Capsa House and the Telephone Palace, bird's eye view

RCIALA ROMANA

KODAK

Piaţa Cercului Militar

The Plaza of the Military Club

Calea Victoriei, instantanee
spre Piaţa Teatrului Naţional

Victoria Avenue, to the
National Theater, snapshots

Chlorodont

Instantaneu pe ploaie

Snapshots în the rain

Piața Cercului Militar, vedere parțială The Plaza of the Military Club parț

ial [illegible] jurul anului 1900 Royal procession around 1900

Regele Mihai I şi Regina-mama
Elena, imagine din 1940

King Mihai I and Queen
Mother Elena, picture from

Casa Capşa pe la 1900

Simbolul societăţii aristocratice, Casa Capşa, vechea casă a stolnicului Slătineanu refăcută în 1867, a fost transformată de proprietarul său Grigore Capşa în cofetărie, cafenea, restaurant şi hotel. Era frecventată de înalta protipendadă bucureşteană: politicieni, artişti, ziarişti etc. cât şi de marcante personalităţi străine. Cafeneaua şi cofetăria Capşa continuă şi astăzi să fie un loc populat.

Capsa House around 1900

The old house of High Steward Slatineanu was remade în 1867 and its new owner, Grigore Capsa modified it to include a cafeteria, café, restaurant and hotel. The Capsa establishment soon became a household name with the aristocratic society. Bucharest's crème de la crème, politicians, artists, journalists as well as prominent foreign personalities used to come here. The Capsa café and cafeteria have remained popular to this day.

Restaurantul
Capşa, interior

Capsa Restaurant,
interior

COVOARE

Calea Victoriei, ambuteiaj

Victoria Avenue, Traffic jam

Instantanee spre Piaţa Teatrului Naţional

Snapshots on the way to the Naţional Theater Circus

Terasa Oteteleșanu dezafectată
The Otetelesanu Terrace put out of use

Terasa Oteteleşanu pe la 1900
The Otetelesanu Terrace around 1900

Situată puţin mai sus de Capşa, Casa Oteteleşanu a fost, înainte de 1900, locul celebrelor baluri şi recepţii. În perioada interbelică, cafeneaua şi terasa Oteteleşanu reprezentau punctul predilect de întâlnire al boemei bucureştene. În primăvara anului 1931, aici s-a început construcţia Palatului Telefoanelor.

Situated a little higher on the road than Capsa, the Otetelesanu House hosted, before 1900, celebrated balls and receptions. Between the two world wars, the Otetelesanu café and terrace represented a favorite meeting point of the Bucharest bohemia. În the spring of 1931 the construction of the Telephone Palace began on this spot.

Palatul Telefoanelor în construcţie

The Telephone Palace under construction

Hotelul Frascati în demolare

The Frascati Hotel being demolished

Reclamă în stil Art Deco Inspirată de chipul Joséphine! Baker

Ad în Art Deco style inspired from the portrait of Josephine Baker

Palatul Telefoanelor în timpul demolării hotelului Frascati

The Telephone Palace during the demolition of the Frascati Hotel

Palatul Telefoanelor
şI
Teatrul Savoy

The Telephone
Palace and the

Palatul Societăţii de Telefoane a fost înălţat în 1933, după planurile arhitecţilor americani Louis Weeks şi Walter Froy, fiind amplasat pe locul popularei terase Oteteleşanu. În acea perioadă era cel mai înalt edificiu din Bucureşti (53 m).

The Palace of the Telephone Society was built în 1933 on the designs of American architects Louis Weeks and Walter Froy, taking the place of the much-appreciated Otetelesanu Terrace. At the time it was the tallest edifice în Bucharest (53 m).

Vedere de pe terasa Palatului Telefoanelor

View from the terrace of the Telephone Palace

GALERIES
LAFAYETTE
5
GALERIES
LAFAYETTE

SCHUL
STOP

Pia]a Teatrului Naţional, la sfârşitul secolului al XIX-lea

The National Theater Circle at the turn of the 19th century

Manifestări tradiţionale în Piaţa Teatrului Naţional

Tradiţional events în the National Theater Circle

Simpozion al Societăţii Scriitorilor Români la Teatrul Naţional

Symposium of the Romanian Writers' Society at the National Theater

Hotel Continental [I alte clădiri din perimetrul pieţei Teatrului Naţional

Continental Hotel and other buildings within the National Theater area

Teatrul Na]ional [i Palatul Telefoanelor

The National Theater and the Telephone Palace

Teatrul Na]ional [i clădirea Socomet

The National Theater and the Socomet Building

Teatrul Naţional, interior

The National Theater, interior

Construit între 1846-1852, pe locul Hanului Câmpinencii, după planurile arhitectului vienez Heft, a cărui decoraţie interioară era realizat' de germanul Mühldörfer, Teatrul Naţional inspira sobrietate şi decenţă, în contrast cu proporţiile şi arhitectura uniformă a celor două uriaşe clădiri care-l împrejmuiau: Palatul Telefoanelor, respectiv Palatul Societăţii Adriatica. Avariat de aviaţia germană în 1944, a fost demolat din raţiuni politice.

The National Theater was erected between 1846 and 1852 on the spot of the Campinencii Inn, according to the designs of Viennese architect Heft. German Muhldorfer carried out its interior decoration. The National Theater exuded a sober and decent air, în sheer contrast to the huge sizes and uniform architecture of the two grand buildings în its vicinity, the Telephone Palace and the Palace of the Adriatica Society respectively. Damaged by the German aviation în 1944, it was demolished for political reasons.

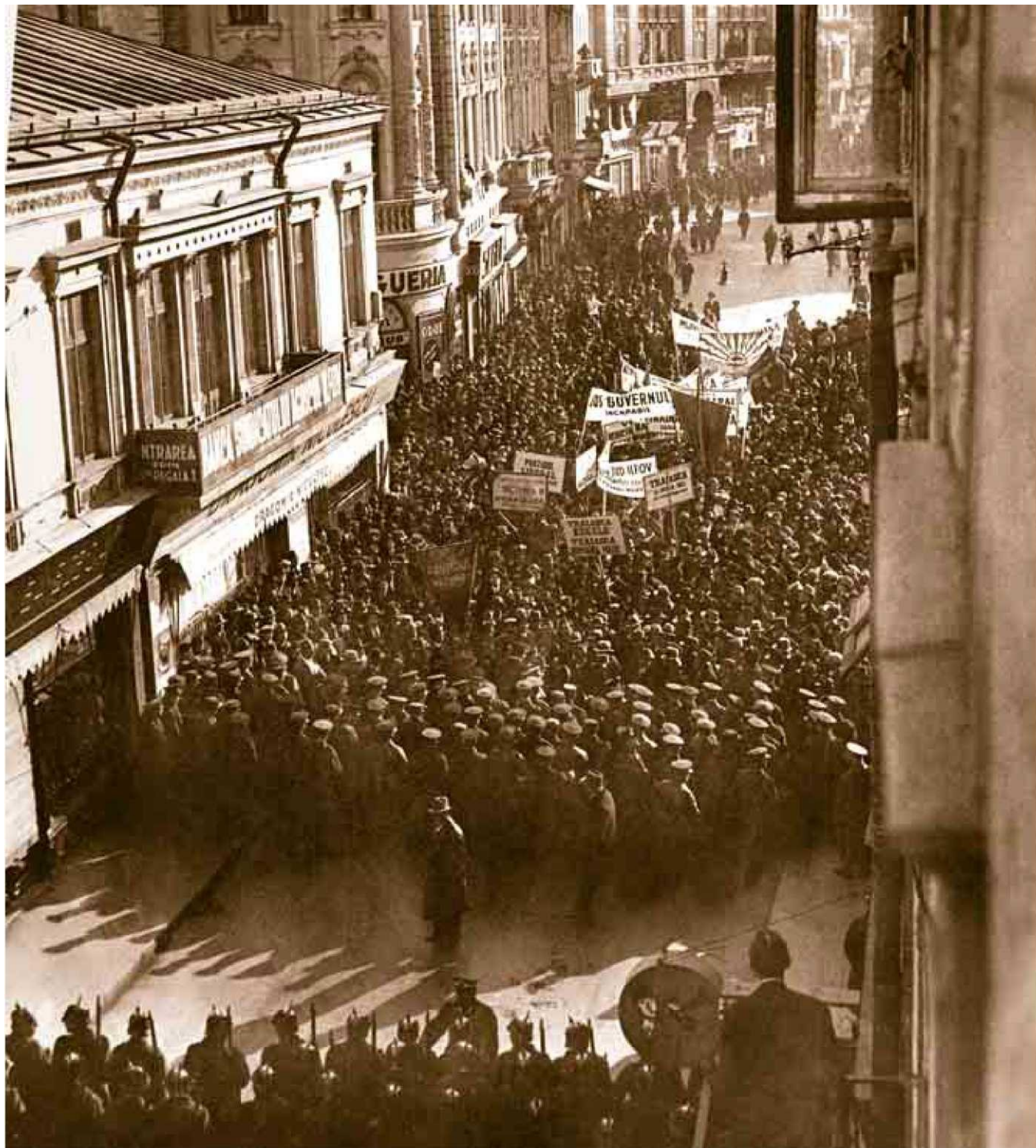

Hotel Majestic

Majestic Hotel

Manifesta]ie a Partidului Na]ional Liberal

Demonstration of the National Liberal Party

INTRAREA
GUERIA

Vedere spre Strada Regală
din perioada interbelică

View to Royal Street în
the inter-bellum period

UNION
VENUS

Strada
Regală

Royal Street

Vedere spre
Strada
Regală la 1900

View to Royal
Street at 1900

Calea Victoriei, intersecţia cu Strada Regală

Victoria Avenue intersecting Royal Street

Hotelul Continental, apărut din nevoia de a respecta tradiţia metropolelor europene, a fost construit în 1886 după planurile arhitectului Rittern Förster Emil, păstrând trăsăturile caracteristice stilului eclectic german, pe temelia fostului hotel Broft (proprietari fiind fraţii Elias).

Hotel Continental, established out of the need to keep în step with the tradition of all European metropolises, was erected în 1886 on the designs of architect Emil Rittern Forster that preserved characteristics of the German eclectic style. It replaced the former Hotel Broft owned by the Elias brothers.

Strada Regală, hotelurile St'nescu şl Union în fundal

Royal Street with Stanescu and Union Hotels în the background

Vis-à-vis de hanul Kretzulescu înainte...

Across the road from Kretzulescu Inn before...

. . [i
dupá1930

and after
1930

între Calea Victoriei şi Strada Regală

Between Victoria Avenue and Royal Street

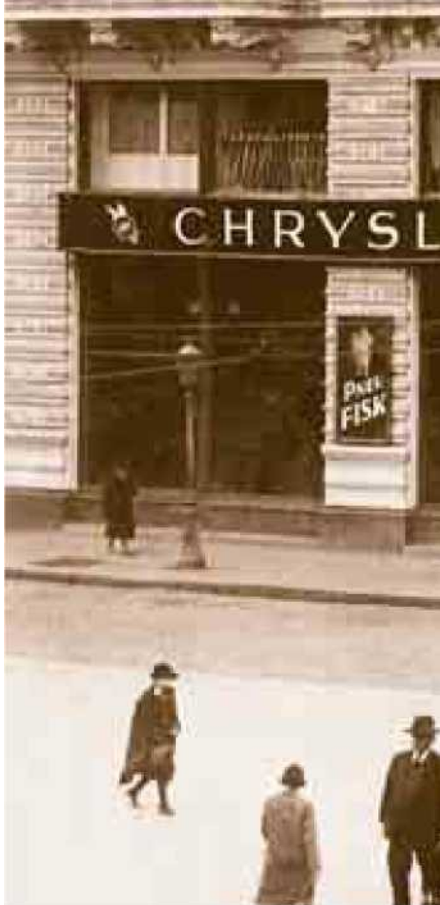
Cvartalul dintre Academia Comercială (cu Cinema Regal) şi Palatul Jockey Club (la parterul clădirii se afla Café Corso), construit de arhitectul Leonida Negrescu în 1900, a fost demolat la 23 aprilie 1939, pentru a crea o perspectivă mai largă Pieţei Palatului.

The constructions between the Commercial Academy (including Regal Cinema Theater) and the Jockey Club Palace (Café Corso stood on the ground), built by architect Leonida Negrescu, în 1900, were demolished on April 23, 1939 to afford a wider prospective to the Palace Plaza.

Piaţa Palatului şi Academia Comercială

The Palace Plaza and the Commercial Academy

Palatul Fundaţiei Universitare Carol I a fost ridicat prin voinţa suveranului României la aniversarea a 25 ani de domnie, pe locul proprietăţilor lui Grigore P'ucescu. Acesta se compune din două corpuri unificate: unul construit între 1891-1895 (cel cu intrarea prin strada Wilson, inaugurat la 14 martie 1895), iar celălalt în 1914. Faţada clădirii este creaţia arhitectului Paul Gottereau, întinzându-se spre Piaţa Palatului pe o lungine de 52 m.

Palace of Carol I University Foundation, erected with the sponsorship of Romania's sovereign on the former estates of Grigore Paucescu. It comprised two joined bodies, one built between 1891-1895 (having the entrance on Wilson Street and inaugurated on March 14, 1895), and the other în 1914. Paul Gottereau created the facade of the building, which spread 52 meters to the Palace Plaza.

Biblioteca Fundației Universitare Carol I
The library of Carol I University Foundation

Aula Fundației Universitare Carol I
The aula of Carol I University Foundation

Mobiloil
Farmacia

Piaţa Palatului Regal,
Banca Naţiunii şi vechiul Palat

The Plaza of the Royal Palace,
The Nation Bank and the old Palace

Banca Naţiunii a fost construită după planurile arhitectului Otto Maugsch pe locul unde astăzi se află Piaţa Revoluţiei. Clădirea se asemăna cu Banca Comercial' Română din Piaţa Universităţii, fiind operă a aceluiaşi arhitect. A fost demolată pentru a crea o perspectivă mai largă noului Palat Regal.

Architect Otto Maugsch designed the Nation Bank erected în the place of the present-day Revolution Plaza. The building resembled the Romanian Commercial Bank în the University Circus. It was demolished to widen the prospective to the new Royal Palace.

Regina Elisabeta [i Principesa Maria pe treptele vechiului Palat Regal, imagine după anul 1910

Queen Elisabeta and Princess Maria on the steps of the old Royal Palace, image dated after 1910

Aripa dreaptă a vechiului Palat Regal (cea dinspre biserica Kretzulescu), dărâmată în 1935 şi reclădită în 1937, a fost construcţia stolnicului Dinicu Golescu ce data din 1812-1815. Aripa corpului de gardă fusese la rândul ei realizată în anul 1885, după planurile arhitectului francez Paul Gottereau.

Between 1812 and 1815, High Steward Dinicu Golescu constructed the right wing of the old Royal Palace (giving to Kretzulescu Church), which was pulled down în 1935 and rebuilt în 1937. The wing of the guard corps was put up în 1885 according to the designs of French architect Paul Gottereau.

Modernizarea Pieţei Palatului

Modernization of the Palace Plaza

Demolarea Hanului Kretzulescu
Demolishment of the Kretzulescu Inn

FUNDATIUNEA UNIVERSITARA CAROL I

—* ■
ill

Statuia Regelui Carol I lucrarea sculptorului Ivan Mestrovici

The statue of King Carol I by Ivan Mestrovic

Cu ocazia centenarului naşterii regelui Carol I – întemeietorul dinastiei de Hohenzollern-Siegmaringen în România – la 9 mai 1939 a fost inaugurată statuia ecvestră a monarhului, operă a celebrului sculptor croat Ivan Mestrovici. Lucrarea, ca şi alte monumente, a fost distrusă în perioada comunistă.

On the birth centennial of King Carol I, the founder of the Hohenzollern-Siegmaringen Dynasty în Romania, on May 9, 1939, an equestrian statue of the monarch was unveiled. Created by the famous Croatian sculptor Ivan Mestrovic, the work, just like other similar monuments, was destroyed în the communist period.

Piaţa Palatului cu statuia Regelui Carol I

The Palace Plaza with the statue of King Carol I

Noul Palat Regal

The new Royal Palace

Palatul Regal a fost ridicat între anii 1930-1937, după planurile arhitectului N. Nenciulescu în locul şi parţial pe temeliile vechiului palat al Regelui Carol I, distrus de un incendiu în 1927. Astăzi Palatul este Muzeu Naţional de Artă al României, instituţie fundamentală pentru cultura românească. Muzeul a fost înfiinţat în 1948, o dată cu naţionalizarea Palatului Regal şi a colecţiilor regale, precum şi a altor colecţii particulare şi publice, deţinând peste 100 000 de piese, repartizate pe departamente de specialitate.

The Royal Palace was erected between 1930 and 1937 according to the designs of architect N. Nenciulescu, on the place and partly on the foundations of King Carol's I old Palace, destroyed by a fire în 1927. Today, the Palace houses Romania's National Art Museum, a fundamental institution for Romanian culture. It was established în 1948, with the nationalization of the Royal Palace and of the royal collections, as well as of other private and public collections. Thus, the museum holds more than 100,000 items, on display în special departments.

Primirea unei delegaţii străine la Palatul Regal

Reception of a foreign delegation at the Royal Palace

Paradă militară la sfârşitul anilor '30

Military parade în the late 1930s

Piaţa Palatului, festivităţi de 10 mai

The Palace Plaza, festivities on May 10

Regele Carol al II-lea şi Mihai, Mare Voievod de Alba Iulia, \n Sala Tronului

King Carol II and Mihai, Great Voivode of Alba Iulia, în the Throne Hall

ARO

SCALA

p 78-79

Grădina Ateneului în lungul străzii Episcopiei

The Athenaeum Gardens along the Episcopiei Street

Ateneul Român, având aspectul unui templu antic grec, a fost construit între anii 1886-1888, după planurile arhitectului francez Albert Galleron în stil neoclasic, prin râvna politicianului Constantin Esarcu, cu fonduri obţinute prin subscripţii publice. Marea frescă circulară din sala de concerte, ce înfăţişează momente semnificative din istoria României, a fost realizată de pictorul Costin Petrescu.

The Romanian Athenaeum, resembling an ancient Greek temple, was built between 1886 and 1888 on the designs of a French architect, Albert Galleron, în neoclassical style, by the efforts of politician Constantin Esarcu, and with funds obtained through public subscription. The great circular fresco în the concert hall depicts significant moments în the history of Romania and is the work of artist Costin Petrescu.

Ateneul Român, vedere aeriană

The Romanian Athenaeum, bird's eye view

Ateneul Român după sistematizarea pieţei

The Romanian Athenaeum after the development of the Palace Plaza

Ateneul Român, sala de concerte

The Romanian Athenaeum the concert hall

Ateneul Roman, rotonda
şi scara de onoare

The Romanian
Athenaeum, the Rotunda
and the honorary stairs

CHRYSLER
SARA

Athénée Palace înainte de renovare

Athénée Palace before renovation

Jockey Club [i Athénée Palace

Jockey Club and Athénée Palace

C·A·M

FARMACIA

CADILLAC
CHRYSLER SIX

Athénée Palace

Athénée Palace

Athénée Palace în renovare şi grădina Ateneului cu statuia Regelui Ferdinand I

Athénée Palace under renovation and the Athenaeum gardens with the statue of King Ferdinand I

Athénée Palace, vedere de pe treptele Ateneului

Athénée Palace, view from the steps of the Athenaeum

Palatul ßtirbey (Muzeul Ceramicii şl Sticlei), fosta locuinţă a domnitorului Barbu ßtirbey, a fost construit în 1837, după planurile arhitecţilor Michel Saint Jourand şi Michel Maichel. În 1881 arhitectul Friederich Hartman a făcut unele modificări, care însă nu i-au alterat farmecul.

Stirbey Palace (the Museum of Ceramics and Glass), former residence of Prince Barbu Stirbey, was constructed în 1837 on the designs of architects Michel Saint Jourand and Michel Maichel. În 1881, architect Friedrich Hartmann made some alterations that did în no way diminish its charm.

Palatul Ştirbey, vedere dinspre corpul de gardă

Stlrbey Palace, view from the guard corps

Casa Românit a fost realizată în 1883 de arhitectul Nicolae Cerkez, care adaugă două noi corpuri de clădiri, spre Calea Griviţei, rezultând o vastă construcţie în formă de potcoavă, cu o impresionantă curte de onoare. Astăzi edificiul adăposteşte Muzeul Colecţiilor de Artă.

Architect Nicolae Cerkez created the Romanit House în 1883. Then, he added two new buildings giving to Grivita Road and the result was a horseshoe-shaped ensemble with an impressive honorary court. Today, the edifice houses the Museum of Art Collections.

Casa Romånit

The Romanit House

Biblioteca Academiei Române a fost construită în 1936 după planurile arhitectului Duiliu Marcu, conservând printre alte preţioase fonduri, cea mai bogat' colecţie de stampe şi carte veche din sud-estul Europei. Atât clădirea Academiei Române cât şi cea a Bibliotecii au fost înconjurate de o frumoasă grădină.

The Library of the Romanian Academy was built în 1936 according to the designs of architect Duiliu Marcu. Among other precious assets, it boasts the richest collection of prints and of old books în southeastern Europe. Exquisite gardens surrounded both the building of the Romanian Academy and that of the Library.

Casa Dissescu, frumoasă construcţie în stil neoromânesc, refăcută de arhitecţii Grigore Cerchez şi A.C. Clavel, a adăpostit în perioada interbelică Institutul Italian de cultură. Astăzi, aici este Institutul de Istoria Artei.

The Dissescu House, a splendid construction în neo-Romanian style, remade by architect Grigore Cerchez and A.C. Clavel, housed the Italian Culture Institute during the two world wars. Today, it shelters the Art History Institute.

Palatul Casei Autonome a Monopolurilor Regatului Român (1938-1940)

The Palace of the Autonomous House of the Romanian Kingdom Monopolies (1938-1940)

Dintre clădirile monumentale ce atrag privirile trecătorului până în Piaţa Victoriei, pot fi menţionate atât casa boierească a lui Gheorghe Vernescu (fostă Lenş), restaurată în 1887 de arhitectul Ion Mincu, cu fresce interioare semnate G.D. Mirea, cât şi palatul Gh.Gr. Cantacuzino – "Nababul", care a fost construit în stil eclectic cu elemente de ArtNouveau după planurile arhitectului Ion D. Berindei. Plafoanele palatului Cantacuzino, astăzi Muzeul Muzicii “George Enescu" au fost pictate de artiştii Nicolae Vermont şi G.D. Mirea.

Among the monumental buildings that are sure to catch the eye of passers-by strolling up to Victoriei Plaza there are the mansion of Gheorghe Vernescu (former Lens), restored în 1887 by architect Ion Mincu, with interior frescoes signed by G.D. Mirea, and the Palace of Gh.Gr. Cantacuzino, “The Nabob”, erected în eclectic style with Art Nouveau elements, on the designs of architect Ion D. Berindei. Artists Nicolae Vermont and G.D. Mirea painted the ceilings of the Cantacuzino Palace, today housing the "George Enescu" Music Museum.

Casa Monteoru

The Monteoru House

Casa Monteoru, interior

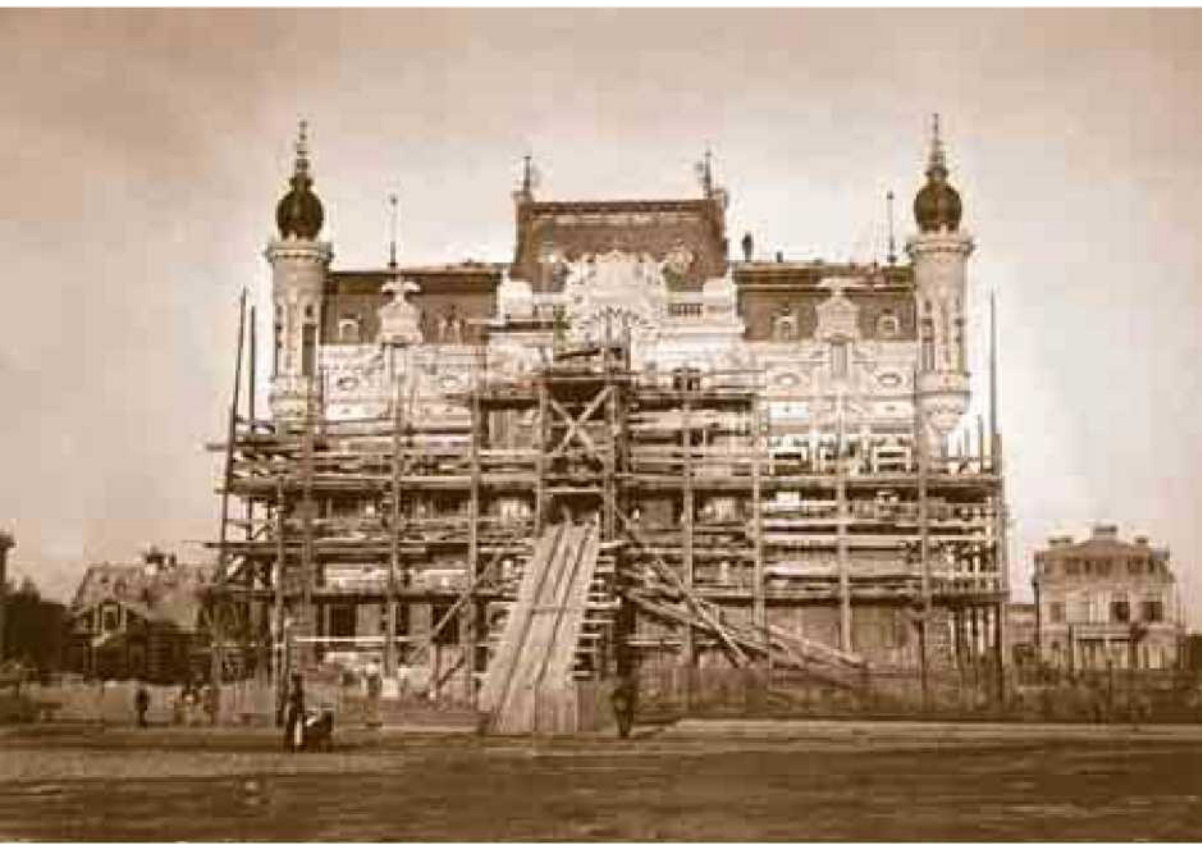
The Monteoru House, interior

Palatul Gh.Gr. Cantacuzino

The Gh.Gr. Cantacuzino Palace

Palatul Sturdza în construc]ie, imagine din 1893

The Sturdza Palace under construction, image from 1893

Clădirea Funcţionarilor Publici
la începutul secolului XX

Building of the Public
Servants, the early 20th
century

Palatul G. Sturdza, interioare

The G. Sturdza Palace, interiors

Intrarea Palatului G. Sturdza

Entrance to the G. Sturdza Palace

Ministry

Calea Victoriei se termină în locul numit din bătrâni „Capul Podului", adică sfârşitul Podului Mogoşoaiei. O piaţa vastă, de formă neregulată, a fost tăiată în 1831, odată cu şoseaua Kiseleff, numindu-se, după războiul de Independenţă, Piaţa Victoriei. Dintre construcţiile monumentale care str'juiau Piaţa Victoriei putem aminti de: Palatul Funcţionarilor Publici, care a fost construit în 1900 după planurile arhitecţilor N.C. Mih'escu şi A.C.Clavel, avariat de cutremurul din 1940 şi demolat în 1946; palatul binecunoscutului om politic Grigore Sturdza (“Beizadea Viţel"), realizat de arhitectul lulius Reiniqke, ce a devenit mai târziu Ministerul de Externe, şi Muzeul de Istorie Naturală “Grigore Antipa", edificiu în stil neoclasic ce funcţionează din 1908 la stăruinţele reputatului savant.

Noua şi vechea clădire a Ministerului de Externe

The new and the old building of The Foreign

Muzeul de Istorie Naturală

The Museum of Natural History

Monumentul Eroilor Corpului Didactic

The Monument of the Heroes of the Teaching Staff

Omagiu adus în memoria membrilor Corpului Didactic c'zuţi în Războiul Întregirii Naţionale, monumentul a fost ridicat în Piaţa Victoriei în 1930, fiind opera a sculptorilor Artur Verona şi Ion Jalea. În perioada comunistă, locul său a fost luat de statuia eliberatorului sovietic.

Sculptors Artur Verona and Ion Jalea created this monument, erected în 1930 în Victoriei Plaza as a pious homage to the members of the teaching staff fallen în the National Reintegration War. În the communist period, the statue of the Soviet liberators replaced it.

Muscali în faţa Ministerului de Externe

În front of The Foreign Ministery

Victoriei road terminates at the place once called "Pont's End", meaning the final part of the former Mogosoaia Bridge. În 1831 here was carved a vast plaza of irregular shape, în continuation of Kiseleff Avenue. After the 1877 Independence War, it received the name of Victoriei Plaza. Among the monumental buildings girdling this plaza we can mention: the Palace of Public Servants built în 1900 on the designs of architects N.C. Mihaescu and A.C. Clavel, damaged by the 1940 earthquake and demolished în 1946; the palace of well-known politician Grigore Sturdza (“Beysade Calf") devised by architect lulius Reiniqke, and later turned into the Ministry of Foreign Affairs; the "Grigore Antipa" Museum of Natural History, an edifice în neo-classical style opened în 1908 by the endeavors of the reputed scholar whose name it bears.

Text / Text
Tudor Octavian

Concepţie grafică / Graphic Design
Adrian Sorin Georgescu
TANIT DESIGN Srl. – Mihaela Dulea

DTP
Gabriel Nicula

Sursa imaginilor
Fundaţia ARTEXPO
Biblioteca Academiei Române
Colecţiile private ale domnilor:
Mihai Petru Georgescu
Ovidiu Morar
Bogdan Delcea
Constantin Pavelescu

Redactare / Editing
Mihai Petru Georgescu
Irina Spirescu

Versiune engleză / English version
Alina Cârâc

Corectură / Proof reading
Daniel Focşa

Coordonator proiect / Project co-ordinator
Ovidiu Morar
Arpad Harangozo

B-dul. Nicolae Bălcescu nr. 18
bloc Dalles, Bucureşti
Tel.: 021 222 79 72
Fax: 021 202 91 82
e-mail: nmp@nmp.ro
www.nmp.ro